

(๒๒)

คำสั่งศาลรัฐธรรมนูญ

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์

ศาลรัฐธรรมนูญ

คำสั่งที่ ๔๓/๒๕๖๖

เรื่องพิจารณาที่ ต. ๓๔/๒๕๖๖

วันที่ ๔ เดือน ตุลาคม พุทธศักราช ๒๕๖๖

ระหว่าง { นางสาวปาริชาติ นาคะปัท ผู้ร้อง
พลตำรวจเอก วัชรพล ประสารราชกิจ กับพวก ผู้ถูกร้อง

เรื่อง นางสาวปาริชาติ นาคะปัท (ผู้ร้อง) ขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓

ข้อเท็จจริงตามคำร้องและเอกสารประกอบคำร้องสรุปได้ว่า นางสาวปาริชาติ นาคะปัท (ผู้ร้อง) กล่าวอ้างว่า ขณะที่ผู้ร้องดำรงตำแหน่งรองปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลนิคมกระเสียว อำเภอด่านช้าง จังหวัดสุพรรณบุรี ถูกคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ (พลตำรวจเอก วัชรพล ประสารราชกิจ ผู้ถูกร้องที่ ๑ พลตำรวจเอก บุญยวัจน์ เครือหงส์ ผู้ถูกร้องที่ ๒ นายณรงค์ รัฐอมฤต ผู้ถูกร้องที่ ๓ นายวิทยา อาคมพิทักษ์ ผู้ถูกร้องที่ ๔ นางสาวณัฐพร สุวรรณจุฑา ผู้ถูกร้องที่ ๕ นางสาวสุภา ปิยะจิตติ ผู้ถูกร้องที่ ๖) และคณะผู้ไต่สวนเบื้องต้น สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ประจำจังหวัดสุพรรณบุรี (นายนราชัย มีอูระ ผู้ถูกร้องที่ ๗ นายณภัท โอฬาริกสกุล ผู้ถูกร้องที่ ๘ นางสาววิศรา วรดี ผู้ถูกร้องที่ ๙) ไต่สวนข้อเท็จจริงและข้อมูลความผิดทางอาญาและวินัยแก่ผู้ร้องตามรายงานและสำนวนการไต่สวนข้อเท็จจริง คดีหมายเลขดำที่ ๓๘-๑-๕๘๖/๒๕๖๑ คดีหมายเลขแดงที่ ๓๔๒-๑-๕๐/๒๕๖๓ ลงวันที่ ๒๗ พฤษภาคม ๒๕๖๓ ว่า การที่

ผู้ร้องจัดทำบันทึกข้อความพร้อมกับคำสั่งบอกเลิกสัญญาจ้างและไล่ออกพนักงานจ้างทั่วไป ตำแหน่ง
คนงานทั่วไป สังกัดองค์การบริหารส่วนตำบลนิคมกระเสียว โดยไม่มีการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน
ทางวินัย ไม่มีการแจ้งข้อกล่าวหา และไม่เปิดโอกาสให้ชี้แจงแก้ข้อกล่าวหา เป็นการกระทำที่ไม่ชอบ
ด้วยกฎหมาย

ผู้ร้องเห็นว่า การกระทำของผู้ร้องตามที่ผู้ถูกร้องที่ ๑ ถึงที่ ๙ กล่าวหา ไม่ครบองค์ประกอบ
ความผิด ด้วยเหตุมิใช่เรื่องทุจริตต่อหน้าที่ เป็นเพียงการทำความผิดวินัยภายในองค์การบริหาร
ส่วนตำบลนิคมกระเสียว การกระทำของผู้ถูกร้องที่ ๑ ถึงที่ ๙ ที่มีมติชี้มูลความผิดทางอาญาและวินัย
แก่ผู้ร้องตามรายงานและสำนวนการไต่สวนข้อเท็จจริงดังกล่าว การกระทำของนางสาวปราณีรัตน์ แซกเพ็ง
อัยการพิเศษฝ่ายคดีปราบปรามการทุจริต ๑ ภาค ๗ (ผู้ถูกร้องที่ ๑๐) ที่อาศัยสำนวนการไต่สวนและ
ชี้มูลความผิดของผู้ถูกร้องที่ ๑ ถึงที่ ๙ ยื่นฟ้องผู้ร้องต่อศาลอาญาคดีทุจริตและประพฤติมิชอบภาค ๗
คดีหมายเลขดำที่ อท ๑๐๕/๒๕๖๕ การกระทำของนายสมยศ ภมรพล นายองค์การบริหารส่วนตำบล
กระเสียว อำเภอสามชุก จังหวัดสุพรรณบุรี (ผู้ถูกร้องที่ ๑๑) ที่มีคำสั่งองค์การบริหารส่วนตำบล
กระเสียวที่ ๑๘๓/๒๕๖๖ ลงวันที่ ๒๘ เมษายน ๒๕๖๖ พักราชการผู้ร้อง โดยอาศัยสำนวนการไต่สวน
และชี้มูลความผิดดังกล่าว และการกระทำของนายอนุกุลกิจ เศรษฐกิจกุล อธิบดีผู้พิพากษาศาลอาญาคดี
ทุจริตและประพฤติมิชอบภาค ๑ (ผู้ถูกร้องที่ ๑๒) นายเวทย์ พัฒนชัยวงศ์คุณ ผู้พิพากษาศาลอาญาคดี
ทุจริตและประพฤติมิชอบภาค ๑ (ผู้ถูกร้องที่ ๑๓) และนายเด่นชัย ศรีจุลฮาด ผู้พิพากษาศาลอาญาคดี
ทุจริตและประพฤติมิชอบภาค ๑ (ผู้ถูกร้องที่ ๑๔) ในคดีหมายเลขดำที่ อท ๑๔๒/๒๕๖๔ คดีหมายเลขแดง
ที่ อท ๘๖/๒๕๖๖ เป็นการร่วมกันวินิจฉัยคดีที่มีผลเป็นการลบล้างคำสั่งศาลรัฐธรรมนูญที่ ๕๑/๒๕๖๑
ดังนั้น การกระทำของผู้ถูกร้องที่ ๑ ถึงที่ ๑๔ จึงไม่ชอบด้วยกฎหมาย ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ
มาตรา ๒๑๑ วรรคสี่ และคำสั่งศาลรัฐธรรมนูญที่ ๕๑/๒๕๖๑

ผู้ร้องยื่นคำร้องต่อผู้ตรวจการแผ่นดินและผู้ตรวจการแผ่นดินแจ้งผลการพิจารณาให้ยุติเรื่อง
เนื่องจากเป็นกรณีที่รัฐธรรมนูญหรือกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญได้กำหนดกระบวนการร้องหรือผู้มีสิทธิ
ขอให้ศาลพิจารณาวินิจฉัยไว้เป็นการเฉพาะแล้ว และเป็นเรื่องที่อยู่ในระหว่างการพิจารณาพิพากษาคดี
ของศาลอื่น หรือเรื่องที่ศาลอื่นมีคำพิพากษาหรือคำสั่งถึงที่สุดแล้วตามพระราชบัญญัติประกอบ
รัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๔๗ (๒) และ (๔)

- ๓ -

ผู้ร้องขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓ ดังนี้

๑. ผู้ถูกร้องที่ ๑ ถึงที่ ๙ ไม่มีอำนาจทำการไต่สวนคดีหมายเลขดำที่ ๓๘-๑-๕๘๖/๒๕๖๑ คดีหมายเลขแดงที่ ๓๔๒-๑-๕๐/๒๕๖๓ ขอให้เพิกถอนการไต่สวนข้อเท็จจริงและคำวินิจฉัยซึ่งมูลความผิด

๒. คำฟ้องคดีหมายเลขดำที่ อท ๑๐๕/๒๕๖๕ ของศาลอาญาคดีทุจริตและประพฤติมิชอบ ภาค ๗ ชัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๑ วรรคสี่ และคำสั่งศาลรัฐธรรมนูญที่ ๕๑/๒๕๖๑

๓. คำพิพากษาคดีหมายเลขดำที่ อท ๑๔๒/๒๕๖๔ คดีหมายเลขแดงที่ อท ๘๖/๒๕๖๖ ของศาลอาญาคดีทุจริตและประพฤติมิชอบภาค ๑ ชัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๑ วรรคสี่ และคำสั่งศาลรัฐธรรมนูญที่ ๕๑/๒๕๖๑

๔. เพิกถอนคำสั่งองค์การบริหารส่วนตำบลกระเสียวที่ ๑๘๓/๒๕๖๖ ลงวันที่ ๒๘ เมษายน ๒๕๖๖ ของผู้ถูกร้องที่ ๑๑

๕. มีคำสั่งคุ้มครองชั่วคราวให้ผู้ร้องกลับเข้ารับราชการในตำแหน่งเดิม

๖. ให้ผู้ถูกร้องทั้งสิบสี่หยุดปฏิบัติหน้าที่

ประเด็นที่ศาลรัฐธรรมนูญต้องพิจารณาเบื้องต้นมีว่า คำร้องของผู้ร้องต้องด้วยรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓ ที่ศาลรัฐธรรมนูญจะรับไว้พิจารณาวินิจฉัย หรือไม่

รัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓ บัญญัติว่า “บุคคลซึ่งถูกละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพที่รัฐธรรมนูญ คุ้มครองไว้มีสิทธิยื่นคำร้องต่อศาลรัฐธรรมนูญเพื่อมีคำวินิจฉัยว่าการกระทำนั้นชัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วย วิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ” พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๔๖ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า “บุคคลซึ่งถูกละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพโดยตรง และได้รับความเดือดร้อนหรือเสียหาย หรืออาจจะเดือดร้อนหรือเสียหายโดยมีอาจหลีกเลี่ยงได้ อันเนื่องจากการถูกละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพนั้น ย่อมมีสิทธิยื่นคำร้องขอให้ศาลพิจารณาวินิจฉัยคดี ตามมาตรา ๗ (๑๑) ได้ โดยจะต้องยื่นคำร้องต่อผู้ตรวจการแผ่นดินเสียก่อน ภายในเก้าสิบวันนับแต่ วันที่รู้หรือควรรู้ถึงการถูกละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพดังกล่าว เว้นแต่การละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพนั้น ยังคงมีอยู่ก็ให้ยื่นคำร้องได้ตราบที่การละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพนั้นยังคงมีอยู่ และให้นำความในมาตรา ๔๘ วรรคหนึ่งและวรรคสอง มาใช้บังคับด้วยโดยอนุโลม โดยต้องยื่นคำร้องต่อศาลภายในเก้าสิบวันนับแต่

วันที่ได้รับแจ้งความเห็นของผู้ตรวจการแผ่นดิน หรือวันที่พ้นกำหนดเวลาที่ผู้ตรวจการแผ่นดินไม่ยื่นคำร้อง ต่อศาลตามมาตรา ๔๘ วรรคสอง” วรรคสาม บัญญัติว่า “ในกรณีที่ศาลเห็นว่าคำร้องตามวรรคหนึ่ง ไม่เป็นสาระอันควรได้รับการวินิจฉัย ศาลจะไม่รับคำร้องดังกล่าวไว้พิจารณาก็ได้ และถ้าศาลเห็นว่า เป็นกรณีต้องห้ามตามมาตรา ๔๗ ให้ศาลสั่งไม่รับคำร้องไว้พิจารณา” และมาตรา ๔๗ บัญญัติว่า “การใช้สิทธิยื่นคำร้องตามมาตรา ๔๖ ต้องเป็นการกระทำที่เป็นการละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพอันเกิดจาก การกระทำของหน่วยงานของรัฐ เจ้าหน้าที่ของรัฐ หรือหน่วยงานซึ่งใช้อำนาจรัฐ และต้องมีใช้เป็นกรณี อย่างหนึ่งอย่างใด ดังต่อไปนี้ ... (๒) รัฐธรรมนูญหรือกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญได้กำหนด กระบวนการร้องหรือผู้มีสิทธิขอให้ศาลพิจารณาวินิจฉัยไว้เป็นการเฉพาะแล้ว ... (๔) เรื่องที่อยู่ในระหว่าง การพิจารณาพิพากษาคดีของศาลอื่น หรือเรื่องที่ศาลอื่นมีคำพิพากษาหรือคำสั่งถึงที่สุดแล้ว ...”

พิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อเท็จจริงตามคำร้องและเอกสารประกอบคำร้องเป็นกรณีที่ผู้ร้องกล่าวอ้างว่า ตนถูกละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพตามที่รัฐธรรมนูญคุ้มครองไว้ อันเนื่องมาจากการกระทำของผู้ถูกร้องที่ ๑ ถึงที่ ๙ ที่ไต่สวนข้อเท็จจริงและชี้มูลความผิดทางอาญาและวินัยแก่ผู้ร้องตามรายงานและสำนวน การไต่สวนข้อเท็จจริง คดีหมายเลขดำที่ ๓๘-๑-๕๘๖/๒๕๖๑ คดีหมายเลขแดงที่ ๓๔๒-๑-๕๐/๒๕๖๓ โดยผู้ถูกร้องที่ ๑ ถึงที่ ๙ ไม่มีหน้าที่และอำนาจตามกฎหมาย การกระทำของผู้ถูกร้องที่ ๑๐ ที่อาศัย สำนวนการไต่สวนและชี้มูลความผิดของผู้ถูกร้องที่ ๑ ถึงที่ ๙ ยื่นฟ้องผู้ร้องต่อศาลอาญาคดีทุจริต และประพฤติมิชอบภาค ๗ เป็นคดีหมายเลขดำที่ อท ๑๐๕/๒๕๖๕ และการกระทำของผู้ถูกร้อง ที่ ๑๑ ที่สั่งพักราชการผู้ร้องโดยอาศัยสำนวนการไต่สวนและชี้มูลความผิดดังกล่าว เป็นการกระทำ ที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๑ วรรคสี่ และคำสั่งศาลรัฐธรรมนูญ ที่ ๕๑/๒๕๖๑ ซึ่งการยื่นคำร้องตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓ ต้องเป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข ที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๔๖ และมาตรา ๔๗ แม้ผู้ร้องยื่นคำร้องต่อผู้ตรวจการแผ่นดินและผู้ตรวจการแผ่นดินแจ้งผล การพิจารณาให้ยุติเรื่อง อันทำให้ผู้ร้องมีสิทธิยื่นคำร้องโดยตรงต่อศาลรัฐธรรมนูญได้ก็ตาม แต่ข้อเท็จจริง ตามคำร้องและเอกสารประกอบคำร้องปรากฏว่า การกระทำของผู้ถูกร้องที่ ๑ ถึงที่ ๑๑ ตามที่ผู้ร้อง กล่าวอ้างเป็นการใช้อำนาจตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญและกฎหมาย หากมีผลกระทบต่อสิทธิหรือเสรีภาพ ของผู้ร้อง ผู้ร้องสามารถใช้สิทธิในกระบวนการยุติธรรมต่อศาลอื่นได้ เป็นกรณีที่รัฐธรรมนูญหรือกฎหมาย

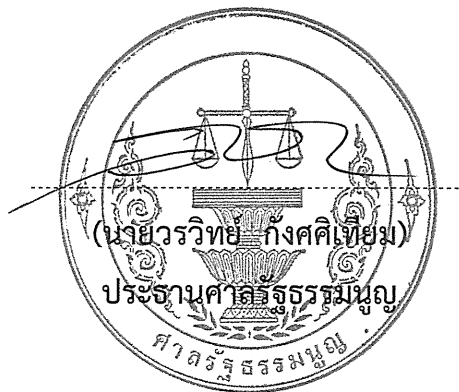

- ๕ -

ประกอบรัฐธรรมนูญได้กำหนดกระบวนการร้องหรือผู้มีสิทธิขอให้ศาลพิจารณาวินิจฉัยไว้เป็นการเฉพาะแล้ว ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๔๗ (๒) ซึ่งมาตรา ๔๖ วรรคสาม บัญญัติให้ศาลรัฐธรรมนูญสั่งไม่รับคำร้องไว้พิจารณา ดังนั้น ผู้ร้องไม่อาจยื่นคำร้องดังกล่าวตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓

ส่วนกรณีที่ผู้ร้องกล่าวอ้างว่า การกระทำของผู้ถูกร้องที่ ๑๒ ถึงที่ ๑๔ ร่วมกันวินิจฉัยคดี ที่มีผลเป็นการลบล้างคำสั่งศาลรัฐธรรมนูญที่ ๕๑/๒๕๖๑ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๑ วรรคสี่ นั้น เป็นกรณีที่ผู้ร้องได้แย้งดุลพินิจการพิจารณาพิพากษาอรรถคดีของผู้ถูกร้องที่ ๑๒ ถึงที่ ๑๔ อันเป็นการใช้อำนาจของผู้พิพากษาหรือตุลาการที่มีอิสระในการพิจารณาพิพากษาอรรถคดีตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๘๘ วรรคสอง ประกอบกับกรณีเป็นเรื่องที่อยู่ระหว่างการพิจารณาพิพากษาคดีของศาลอื่น หรือเรื่องที่ศาลอื่นมีคำพิพากษาหรือคำสั่งถึงที่สุดแล้วตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วย วิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๔๗ (๔) ซึ่งมาตรา ๔๖ วรรคสาม บัญญัติให้ ศาลรัฐธรรมนูญสั่งไม่รับคำร้องไว้พิจารณา ดังนั้น ผู้ร้องไม่อาจยื่นคำร้องดังกล่าวตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓

อาศัยเหตุผลดังกล่าวข้างต้น จึงมีคำสั่งไม่รับคำร้องไว้พิจารณาวินิจฉัย เมื่อมีคำสั่งไม่รับคำร้องไว้พิจารณาวินิจฉัยแล้ว คำขออื่นย่อมเป็นอันตกไป

(คำสั่งที่ ๔๓/๒๕๖๖)

Handwritten signature

(นายนครินทร์ เมฆไตรรัตน์)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

Handwritten signature

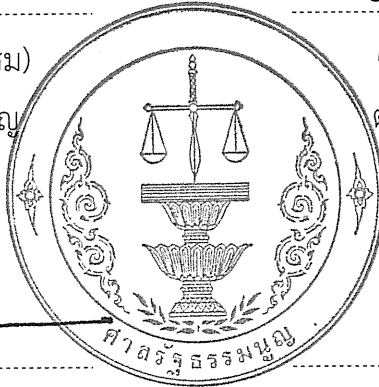
(นายปัญญา อุดชาชน)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

Handwritten signature

(นายอุดม สิทธิวิรัชธรรม)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

Handwritten signature

(นายวิรุฬห์ แสงเทียน)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

Handwritten signature

(นายจรินทร์ หวานนท์)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

Handwritten signature

(นายมงคล เทพพิทักษ์)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

Handwritten signature

(นายบรรจงศักดิ์ วงศ์ปราชญ์)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ